

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/802/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

243/2012. (VII. 23.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2011. december 25-én előterjesztett **panaszát** a 2012. július 23-án – dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) Kerületi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2011. december 25-én, a BRFK egyik Kerületi Rendőrkapitányságán jegyzőkönyvbe foglaltan terjesztette elő panaszát, egy vele szemben ugyanezen a napon foganatosított rendőri intézkedéssel szemben, majd a panaszt – külön íven szövegezve, azonos tartalommal – 2011. december 27-én, telefaxon küldte meg a Testület részére, kérve, hogy a panaszügyében a vizsgálatot a Testület folytassa le. A panaszos a panaszt 2012. január 9-én kiegészítette.

I.

1) A panaszos bejelentésében előadta, hogy 2011. december 25-én 20 óra körül otthonában tartózkodott és éppen fürdött, amikor dörömbölésre és csengetésre lett figyelmes. Nem tudott azonnal ajtót nyitni, csak mintegy 10 perc elteltével, majd amikor az ajtót kinyitotta két rendőrt, egy férfit és egy nőt pillantott meg lakása előtt. A panaszos köszönt, majd megkérdezte, hogy miben segíthet. A férfi járőr szintén köszönt, és a következőket mondta:

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

„mi a faszt képzelek, adjam oda azonnal a személyi igazolványomat, miért üvöltetem a zenét karácsonykor”. A rendőr ezt követően azt is közölte a panaszossal, hogy ha továbbra is hangosan hallgatja a zenét, akkor az őrszobán töltheti az estét. A panaszos felháborodott ezen a stíluson, amit a rendőrnő is érzékelt, mert társánál „finomabb” stílusban kérte a panaszost a zene lehalkítására. A panaszos ezek után eleget tett a kérésnek, majd megkérdezte a rendőr nevét és közölte vele, hogy panaszt fog tenni az intézkedés stílusa és hangneme ellen.

A panaszos előadta még, hogy az este folyamán kb. 19 óra 30 perc körül a földszinti szomszéd felment hozzá és kérte, hogy halkítsa le a zenét, mert őket zavarja. Ekkor a panaszos lehalkította a zenét, majd elment fürödni, ezután jöttek a rendőrök.

Fentiek alapján kérte a panaszos az ügye kivizsgálását, mert azon túl, hogy a rendőr stílusa felháborította, a panaszos azt ráadásul megfélemlítőnek is értékelte az őrszobára való bevitellel történő fenyegetés miatt.

2) A panaszos a jegyzőkönyvben rögzített panasszal lényegében szó szerint megegyező beadványát 2011. december 27-én, telefax útján juttatta el a Testülethez, melyben kérte, hogy ügyében a Testület folytassa le a vizsgálatot.

3) A Testület ezt követően levélben kereste meg a panaszost, melynek alapján a panaszos beadványát a következőkkel egészítette ki.

Az eljáró rendőrök az intézkedés kezdetekor nem közölték nevüket, azonosító számukat, csak azt, hogy a hangos zene miatt jöttek, és elkérték a panaszos személyi igazolványát. A panaszos behívta a rendőröket a lakásba, hogy ne a lépcsőházban tárgyaljanak, a rendőrök azonban a kérésnek nem tettek eleget, így a párbeszéd a lépcsőházban folyt. A panaszos a rendőröktől semmiféle tájékoztatást nem kapott a panasztétel lehetőségéről és módjáról sem. A rendőrök távozását megelőzően a panaszos elkérte a rendőr nevét, és közölte vele, hogy panaszt fog tenni a rendőrkapitányság épületében, mire a rendőr nagyképűen azt válaszolta, hogy tegye csak meg egész nyugodtan.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes rendőrkapitányságtól, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A Testület az egyik rendőri jelentésre vonatkozóan hiánypótlásra kérte a rendőrséget, amely kérésnek a rendőrség eleget tett.

1) A rendőrkapitányság vezetője a panaszossal szemben fogantatosított 2011. december 25-i intézkedésről, 2012. január 19-én kelt válaszlevelében (továbbiakban: válaszlevél) a Testület által feltett kérdések sorrendjében, az alábbi tájékoztatást adta.

Az intézkedő r. őrmester (továbbiakban: r. őrmester) a rendőri intézkedés elején a napszaknak, nemnek és kornak megfelelő köszönés után közölte a panaszossal a szolgálati helyét, a jelvéyszámát, majd tájékoztatta, hogy vele szemben azért intézkedik, mert a

lakókörnyezetéből bejelentés érkezett, mely szerint olyan hangerővel hallgatja a zenét a lakásban, ami mások nyugalma zavarja, illetve bennük megbotránkozást kelt.

Az intézkedés jogalapja annak a vizsgálata volt, hogy megvalósult-e garázdaság, vagy más szabálysértés. A panaszost azért igazoltatták, mert tisztázni kellett, hogy a panaszos milyen minőségben tartózkodik a lakásban, továbbá az előírásoknak megfelelően, mint minden rendőri intézkedés alá vont személyt, a panaszost is ellenőrizni kellett az országos körözési nyilvántartóban.

A válaszlevél szerint a r. őrmester az egész intézkedés alatt normális hangerővel, emberi méltóságot nem sértő hangnemben beszélt a panaszossal, trágár kifejezéseket nem használt.

Bár a panaszos beinvitálta az intézkedő járőrt, ők nem léptek be a lakásba, az intézkedés a lépcsőházban, a panaszos lakásának bejárati ajtaja előtt zajlott.

A r. őrmester az intézkedés során tájékoztatta a panaszost, hogy amennyiben az éjszaka folyamán újabb bejelentések érkeznek a rendőrkapitányságra, akkor ismét intézkedési kötelezettség terheli a rendőrséget, és ha az kerül megállapításra, hogy a panaszossal szemben szabálysértési eljárás lefolytatásának van helye, akkor szabálysértés továbbfolytatása miatt a rendőröknek jogalapjuk lesz előállítani a panaszost. A válaszlevél szerint mindezek közlése tényszerűen zajlott, fenyegetésként nem volt értékelhető.

A kapitányságvezető válaszlevelében megjegyzi, hogy a panaszos által előadott, általa fenyegetésként értékelt „az őrszobán töltheti az estét” kijelentésből az „őrszoba” kifejezést a rendőrség tagjai egyáltalán nem használják. Ilyen elnevezésű objektuma, illetve helyisége ugyanis a rendőrségnek nincs, így a panaszos ezen kijelentésének életszerűsége megkérdőjelezhető.

A panaszossal szemben szabálysértési, illetve büntetőeljárás nem indult, a csendháborítás miatt a rendőrök figyelmeztetésben részesítették, melyet a panaszos tudomásul vett. Az intézkedő r. őrmester az intézkedés végén megadta a kellő jogi felvilágosítást a panaszos számára, valamint tájékoztatta, hogy az intézkedéssel szemben élhet a panaszjogával. A válaszlevél szerint, amikor a r. őrmester belekezdett a panasz fogadására kijelölt szervezetek, és testületek, valamint az ezzel kapcsolatos határidők ismertetésébe, a panaszos arra kérte a rendőrt, hogy ne is mondja végig, hanem egyből olyan helyet jelöljön meg, ahol azonnal foglalkoznak a panaszával, mert ő rögtön a rendőri intézkedést követően szeretne a panaszjogával élni. A r. őrmester ekkor közölte a panaszossal, hogy akármelyik rendőrkapitányságon, illetve a BRFK Központi Panaszirodáján is megteheti a panaszt. Ezt a panaszos megértette, és a kapott tájékoztatásnak megfelelően még a rendőri intézkedés napján megtette panaszát a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság panaszfelvevőjénél.

A válaszlevél szerint az intézkedésnél jelen volt az r. őrmester járőrtársa, V. K. r. őrmester is, akivel szemben a panaszos nem kívánt panasszal élni.

2) Az intézkedést foganatosító r. őrmester 2011. december 25-én készített jelentése (továbbiakban: rendőri jelentés) szerint a r. őrmester az ügyeletvezető utasítására 2011. december 25-én 20 órakor jelent meg a panaszos lakcímén, mert „hangoskodásról” érkezett bejelentés. A r. őrmester a helyszínen többször kopogtatott és csengetett a panaszos lakásának ajtaján, azonban senki nem nyitott ajtót. A rendőri jelentés szerint hangosan szólt a zene, amelyet már a lépcsőházba belépve is jól lehetett hallani. Ezután a r. őrmester újra kopogtatott

és csengetett, melynek következményeként egy hang kiszólt: „Ne üsd az ajtót ...” (a bejelentő neve). Ekkor a r. őrmester „rendőrség, nyissa ki az ajtót” felszólítást intézett a panaszos felé, aki erre azt válaszolta, hogy „menj innen, vagy hívom a rendőrséget”. Ezt követően a panaszos kihúzta, vagy kikapcsolta a csengőt, mivel az, ettől kezdve már nem szólt, de a kopogtatás is hatástalan maradt. A r. őrmester ekkor kiment a lépcsőházból az utcán parkírozó szolgálati gépkocsihoz és bekapcsolta annak figyelmeztető hangjelzését. Ezután visszatért a lakáshoz és ekkor a következő kopogtatás után a panaszos kinyitotta az ajtót, majd megkérdezte, hogy „miben segíthetek?”.

A rendőri jelentés szerint a r. őrmester a nemnek, kornak és napszaknak megfelelően köszönt, majd közölte jelvéyszámát, szolgálati helyét, és tájékoztatta a panaszost arról, hogy bejelentés érkezett, mely szerint a panaszos olyan hangerővel hallgatja a zenét a lakásban, amely mások nyugalma zavarja, ezért felszólította a zene lehalkítására. Ezt követően elkérte a panaszos személyi igazolványát valamint a lakcímet igazoló hatósági igazolványát is, annak megállapítása céljából, hogy a panaszos jogszerűen tartózkodik-e a lakásban. Ekkor a panaszos közölte az intézkedő r. őrmesterrel, hogy „ez nem is hangos, vagy már ez is annak számít?” A panaszos elmondta a r. őrmesternek, hogy azért nyitott csak késve ajtót, mert „fürdött, de amúgy is azt hitte, hogy a szomszédja az, meg különben sem hallotta sem a csengőt sem a kopogást”. A panaszost ellenőrizték a körözési nyilvántartásban, amelyben nem szerepelt, majd az intézkedő rendőr közölte, hogy a panaszos garázdaság szabálysértését követte el, amit a panaszos tudomásul vett. A r. őrmester azt is közölte a panaszossal, hogy amennyiben tovább folytatja a szabálysértést és e miatt ismét bejelentés érkezik, akkor a rendőrnek jogában áll vele szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítani. A panaszos ezt is tudomásul vette, de közölte a r. őrmesterrel, hogy a személyi szabadság korlátozására tett utalást fenyegetésnek érzi, ezért felhívja az ügyvédjét.

A r. őrmester ezután tájékoztatta a panaszost arról, hogy amennyiben az intézkedéssel szemben panasszal kíván élni, úgy azt megteheti bármelyik rendőrkapitányságon, a BRFK Központi Panaszirodáján, a Testületnél és egyéb rendőri intézkedéssel szembeni panaszokkal foglalkozó testületeknél. A panaszos ekkor újra közölte, hogy fel fogja jelenteni a r. őrmestert és be fogja panaszolni az intézkedést, valamint fel fogja hívni az ügyvédjét. Ezután a r. őrmester a szabálysértés miatt figyelmeztetésben részesítette a panaszost és jelentést tett az ügyelet felé.

A rendőri jelentés szerint a panaszos az egész intézkedés alatt kioktató hangnemben beszélt a rendőrökkel, továbbá kifejtette, hogy nem vele, hanem a tolvajokkal és betörőkkel kellene foglalkozniuk.

3) A panasszal kapcsolatos rendőri intézkedésnél jelen volt r. őrmester 2012. január 13-án készített jelentést a panaszolt rendőri intézkedésről. Figyelemmel arra, hogy a rendőri jelentés lényegében szó szerint megegyezik a fenti, II. rész 2) pontja alatt ismertetett rendőri jelentéssel, ahhoz képest semmilyen többlet- vagy eltérő információt nem tartalmaz, a Testület ezen rendőri jelentés ismertetésétől eltekint.

4) Megküldte az intézkedést foganatosító rendőri szerv, a panaszos ügyében 2012. január 16-án hozott, a panaszüggyel kapcsolatos eljárást felfüggesztő végzését, melyben hivatkozva a panaszos által a Testületnél párhuzamosan előterjesztett panaszra, a panaszos 2012. január 13-án, az eljárás során tett nyilatkozatára, valamint a Testületnek a rendőrkapitánysághoz intézett átiratára hivatkozva, eljárását a Testület vizsgálatának lezárásáig felfüggesztette.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján vizsgálata tárgyává tette a panaszossal szembeni intézkedés jogalapját, a rendőrök szolgálati fellépésének módját és a rendőrök által alkalmazott hangnemet.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak – az intézkedés időpontjában hatályos – a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 2. §-ának (1) bekezdéséből levezetett tisztességes eljáráshoz való jogát, az 59. §-ának (1) bekezdésében rögzített személyes adatok védelméhez való jogát és az 54. § (1) bekezdése szerinti emberi méltósághoz való jogát.

1) A Testület elsőként vizsgálat tárgyává tette a rendőri intézkedés és az igazoltatás jogalapját.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 13. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak.

A rendőrkapitányságra a panaszos egyik szomszédja, tett bejelentést arról, hogy a panaszos olyan hangerővel hallgatja a zenét, amely alkalmas arra, hogy mások nyugalma zavarja, illetve bennük megbotránkozást kelt. A rendőrkapitányság vezetőjének válaszlevele az intézkedés jogalapját a „garázdaság vagy más szabálysértés” megvalósulásának vizsgálatában jelölte meg. A rendőri jelentések a panaszos magatartása kapcsán egyértelműen a „garázdaság” szabálysértésének elkövetését jelölik meg.

Itt szükséges rögzíteni az intézkedés okával összefüggésben azt, hogy az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint nem tartozik a Testület hatáskörébe a szabálysértési felelősség vizsgálata. Egyúttal vissza kell utalni a Testület korábbi gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. szabálysértés vagy bűncselekmény gyanújára) hivatkozik, a Testület – az adott cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jog korlátozására.

Az intézkedéskor hatályban volt, a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX törvény (továbbiakban: Szabsért. tv.) 142/A § (1) bekezdése szerint „aki olyan kihívóan közösségellenes magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, elzárással vagy százötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.”

A fent már idézett hatásköri rendelkezések okán a szabálysértési felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül, a Testület megállapítása szerint a garázdaság szabálysértése miatti rendőri intézkedés megkezdéséhez minimálisan szükséges gyanúok a panaszossal szemben fennállt.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdésének már idézett rendelkezése alapján a rendőrök intézkedési kötelezettségüknek tettek eleget, amikor a bejelentésre, a helyszínre mentek, majd miután az ott tapasztaltak alapján meggyőződtek a bejelentés valóságtartalmáról, jogszerűen kezdeményeztek intézkedést a panaszossal szemben, így e vonatkozásban a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült, mert az alapjog korlátozása jogszerű volt.

Az ismertetett tényállást alapul véve vizsgálta a Testület az igazoltatás jogalapját is. Az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése alapján a rendőr feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek személyazonosságát a közrend, közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani. Jelen esetben az igazoltatás a hivatkozott jogszabályhely első fordulata alapján történt.

A Testület megállapította, hogy az Rtv. 29. § (1) bekezdésének rendelkezése alapján, a rendőrök kellő jogalap birtokában jártak el az igazoltatás tekintetében, ezért a panaszos személyes adatok védelméhez való joga nem sérült, mert az alapjog korlátozása jogszerű volt.

2) A Testület ezt követően vizsgálat tárgyává tette a szolgálati fellépés módját.

A panaszosi állítás szerint az intézkedő rendőr köszönt, de a rendőrök nem közölték nevüket és azonosító számukat sem, csak azt, hogy a hangos zene miatt jöttek. A panaszossal szemben intézkedő r. őrmester a nevét csak a panaszos kérdésére és utólag mondta meg.

Ezzel szemben a rendőrkapitányság vezetőjének válaszelevele és mindkét rendőri jelentés egybehangzó állítást tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a r. őrmester a rendőri intézkedés elején a napszaknak, nemnek és kornak megfelelő köszönés után közölte a panaszossal szolgálati helyét, a jelvéyszámát, majd tájékoztatta a panaszost az intézkedés céljáról.

Ugyanakkor egyik rendőri jelentés, illetve a válaszelevél sem tartalmaz arra vonatkozó állítást, hogy a rendőrök bemutatkoztak volna.

A Testület szükségesnek látja az Rtv. 20. § (2) bekezdése első mondatának ismertetését, mely szerint „a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni.”

Az idézett törvényi rendelkezést, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 5. § első és második bekezdése tovább részletezi a következőképpen: „(1) Az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. (2) A rendőri intézkedés eredményességének veszélyeztetésére figyelemmel az (1) bekezdésben meghatározottak intézkedés megkezdését megelőző közlése

akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.”

Fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a rendőrök az intézkedés kezdetén nevüket nem közölték, amely a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmével járt, amely sérelmet azonban a Testület csekély fokúnak ítélte. Az azonosító szám közlése vonatkozásában a Testület a panaszosi és a rendőri állítások közötti ellentmondást feloldani nem tudta, ezért e vonatkozásban a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem volt megállapítható.

3) Ezt követően vizsgálat tárgyává tette a Testület az intézkedő rendőr által használt hangnemet, egyrészt a panaszos által kifogásolt és panasza ismertetésénél szó szerint idézett szövegrész vonatkozásában, másrészt a rendőr által adott felvilágosítás fenyegető voltát illetően.

A Testület vizsgálatának alapját az Rtv. alapelvi szintű rendelkezései [2. § (1) bekezdés, 11. § (1) bekezdés] képezték. Ezek a rendelkezések ugyan kívül esnek az Rtv. 92.§ (1) bekezdésében megjelölt, az Rtv. IV., V. és VI. fejezetén, ugyanakkor azokat a Testület az eljárása során minden esetben figyelembe veszi, és értékeli.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése értelmében „a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”, míg a 11. § (1) bekezdés rögzíti, hogy „a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni”.

a) A panaszos állítása szerint az intézkedő r. őrmester a köszönés után, a jelen állásfoglalás I. rész 1. pontjánál ismertetett, trágár kifejezést tartalmazó mondattal, kezdte meg az intézkedést.

A Testület által kifejezetten erre irányuló kérdésre a rendőrkapitányság vezetőjének válaszelevele határozottan cáfolta, hogy az intézkedő rendőr bármilyen trágár kifejezést használt volna, úgyszintén azt is leszögezi, hogy a rendőr az intézkedés teljes tartama alatt normális hangerővel, emberi méltóságot nem sértő hangnemben beszélt a panaszossal.

A rendőri jelentések szerint – az ő tényszerű közléseikkel ellentétben – a panaszos használt a rendőrökkel szemben kioktató és utasítató hangnemet, közölve azt is, hogy „nem velem, hanem a tolvajokkal és a betörőkkel kellene foglalkozni” a rendőröknek.

A fentiek alapján a Testület úgy foglalt állást, hogy az Rtv. e pontban hivatkozott rendelkezéseinek megsértése miatt a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem állapítható meg, mivel a rendelkezésre álló – egymásnak ellentmondó – bizonyítékok között a Testület az ellentétet nem tudta feloldani.

b) Vizsgálat tárgyává tette a Testület a panaszos azon kifogását, mely szerint az intézkedő rendőr megfenyegette őt, hogy beviszi az „őrszobára”.

A rendőri jelentések, és a válaszevél szerint az intézkező rendőr arra hívta fel a panaszos figyelmét, hogy amennyiben a szóban forgó szabálysértés miatt ismét bejelentés érkezik és a panasossal szemben rendőri intézkezésre kerül sor, akkor a rendőrnek joga van a panasossal szemben személyi szabadságot korlátozó intézkeést alkalmazni szabálysértés tovább folytatása miatt.

A Testület, az intézkező r. őrmester által a panaszos részére – az Rtv. 24. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségnek eleget téve – adott felvilágosítás kapcsán szükségesnek tartja idézni az Rtv. 33. §. (2) bekezdésének f) pontját, mely szerint „A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani;”.

Az idézett rendelkezés alapján, a rendőr – a figyelmeztetéssel egyidejűleg – kellő tájékoztatást adott a panaszos részére, és megfelelő jogalap birtokában helyezte kilátásba a személyi szabadságot korlátozó intézkeés alkalmazásának lehetőségét, a szabálysértés folytatása esetére. **Ennek okán a Testület álláspontja szerint a rendőri közlés fenyegetésként nem értékelhető, így e vonatkozásban nem sérült a panaszos emberi méltóságához való joga.**

IV.

A Testület megállapítása szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz és személyes adatok védelméhez való joga a rendőri intézkeés kezdeményezése és az igazoltatás kapcsán, mert az érintett alapjogok korlátozása jogszerűen történt. Csekély fokban sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga azáltal, hogy a rendőrök az intézkeés kezdetén nevüket nem közölték, míg a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme nem volt megállapítható az azonosító szám közlésének elmulasztása miatt. A panaszos emberi méltóságához való jogának sérelme nem volt megállapítható a rendőrök által használt kifejezések kapcsán, ugyanakkor nem sérült a panaszos emberi méltóságához való joga azáltal, hogy a rendőrök a figyelmeztetés során, a magatartás tovább folytatása esetére joghátrányt helyeztek kilátásba. Fentiekre figyelemmel a Testület az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2012. július 23.

Dr. Juhász Imre
elnök
előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag